

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [et](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Swipe to change

engleză

Răspunderea părintească - Încredințarea copilului și dreptul de vizită

Estonia

1 Ce înseamnă în termeni practici termenul juridic „răspundere părintească”? Care sunt drepturile și obligațiile titularului răspunderii părintești?

Responsabilitate părintească înseamnă custodia unui copil minor, care implică obligația și dreptul părintelui de a se ocupa de îngrijirea copilului.

Responsabilitatea părintească include dreptul de a se ocupa de îngrijirea persoanei copilului (*custodia persoanei*), dreptul de a administra bunurile copilului (*custodia bunurilor*), precum și dreptul de a decide asupra chestiunilor legate de copil. Custodia bunurilor include dreptul și obligația de a administra bunurile copilului, precum și de a reprezenta copilul. Aceasta nu exclude dreptul copilului de a-și administra bunurile în mod independent în cazurile prevăzute de lege.

Un părinte are dreptul de a lua decizii cu privire la copilul său minor, constând în dreptul de a decide cu privire la aspectele cotidiene (în legătură cu îngrijirea în mod obișnuit) referitoare la copil. De regulă, luarea deciziilor în ceea ce privește aspectele cotidiene înseamnă a lua decizii obișnuite care apar deseori și care nu au un efect permanent asupra dezvoltării copilului. Pe lângă puterea de decizie, un părinte custodian are, de asemenea, un drept de reprezentare în ceea ce privește copilul său minor. Părinții care dețin custodia comună au un drept de reprezentare în comun.

Ambii părinți au dreptul de a menține legături personale cu copiii lor, ceea ce înseamnă obligația și dreptul ambilor părinți de a menține legături personale în mod direct cu copiii lor. Dreptul de a menține legături personale cu copiii nu depinde de existența custodiei. De asemenea, părinților le revine o obligație de întreținere în ceea ce privește copiii minori.

2 Ca regulă generală, cine are răspundere părintească asupra unui copil?

Drepturile și obligațiile reciproce ale părinților și ale copiilor decurg din filiație, care se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută de lege. Femeia care dă naștere un copil este mama acelui copil. Bărbatul cu care este conceput un copil este tatăl acelui copil. Se consideră că un copil a fost conceput de către bărbatul căsătorit cu mama copilului la data nașterii copilului, care și-a recunoscut paternitatea sau a cărui paternitate a fost stabilită de o instanță.

Părinții care sunt căsătoriți unul cu celălalt exercită răspunderea părintească în comun, și anume dețin custodia asupra copiilor lor. În cazul în care părinții unui copil nu sunt căsătoriți unul cu celălalt la data nașterii copilului, aceștia dețin răspunderea părintească în comun, cu excepția cazului în care și-au exprimat dorința de a ceda răspunderea părintească unuia dintre părinți în momentul depunerii declarațiilor de intenție privind recunoașterea paternității sau a maternității.

În cazul în care niciunul dintre părinții unui copil minor nu are drept de reprezentare sau în cazul în care nu este posibilă stabilirea filiației copilului, un tutore legal va fi numit pentru copil. În acest caz, tutorele legal va deține custodia. Obligația tutorelui legal este de a asigura creșterea și dezvoltarea copilului, precum și protecția intereselor personale și patrimoniale ale copilului.

Poate avea calitatea de tutore legal orice persoană fizică adultă cu capacitate juridică activă deplină (de exemplu, ruda copilului sau o terță parte) sau orice persoană juridică (o instituție sau o administrație locală). O persoană juridică este desemnată tutore legal în absența unei persoane fizice potrivite sau în cazul în care un părinte a specificat în testament sau în contractul său de succesiune ca o persoană juridică să fie numită tutore legal. Persoana juridică are obligația de a încerca în mod sistematic să găsească tutori persoane fizice pentru persoanele aflate sub tutela persoanei juridice și să ofere consiliere și instruire tutorilor respectivi.

Până la numirea unui tutore legal, îndatoririle tutorelui cad temporar în sarcina municipalității rurale sau a administrației locale la locul de reședință al copilului, înscris în registrul de evidență a populației, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prealabile pentru instituirea tutelei. În contextul îndeplinirii îndatoririlor tutorelui, municipalitățile rurale sau administrația locale îi revin drepturile și obligațiile corespunzătoare unui tutore legal.

3 Dacă părinții nu sunt capabili sau nu vor să-și exercite răspunderea părintească asupra copiilor lor, poate fi numită o altă persoană în locul lor ?

În cazul în care părinții nu au capacitatea sau nu doresc să își exercite răspunderea părintească asupra unui copil, aceștia își pot da acordul în vederea încredințării copilului spre adopție. Consimțământul unui părinte la adopție nu va intra în vigoare înainte de împlinirea a opt săptămâni de la nașterea copilului, iar o cerere de adopție poate fi depusă în instanță numai după intrarea în vigoare a consimțământului unui părinte. Pe baza consimțământului unui părinte, copilul poate fi dat spre îngrijire persoanei care dorește să adopte copilul înainte de intrarea în vigoare a consimțământului acordat pentru adopție. În cazul în care niciunul dintre părinții unui copil minor nu are drept de reprezentare sau în cazul în care nu este posibilă stabilirea filiației copilului, instanța hotărăște din oficiu cu privire la numirea unui tutore legal sau pe baza unei cereri formulate de o municipalitate rurală, de o administrație locală sau de o persoană interesată.

4 Dacă părinții divorțează sau se despart, cum se stabilește chestiunea răspunderii părintești pe viitor?

În cazul în care părinții sunt divorțați sau separați, aceștia trebuie să decidă asupra modului de soluționare a chestiunilor în materie de custodie. Părinții custodieni pot conveni asupra modalităților de exercitare a dreptului lor de reprezentare în comun. Cu toate acestea, modificarea regimului de custodie, inclusiv încetarea custodiei comune, pot fi stabilite doar în instanță.

Fiecare părinte are dreptul de a solicita în instanță, în cadrul procedurii de depunere a cererilor, transferul, parțial sau integral, al dreptului de custodie asupra copilului în sarcina sa. De asemenea, o instanță se poate pronunța asupra unui litigiu în materie de custodie ca parte a unei acțiuni, dacă aceasta este solicitată în cadrul procesului de divorț sau în coroborare cu plata pensiei de întreținere.

5 Dacă părinții încheie un acord privind răspunderea părintească, ce formalități trebuie respectate pentru a face ca acordul să fie executoriu?

Părinții custodieni au libertatea de a conveni asupra exercitării custodiei comune. Cu toate acestea, modificarea regimului de custodie, inclusiv încetarea custodiei comune, pot fi stabilite doar în instanță. Chestiunile în materie de custodie sunt abordate și stabilite în instanță, având caracter juridic obligatoriu. În contextul soluționării unei chestiuni referitoare la un copil, instanțele judecătorești urmăresc în primul rând respectarea interesului superior al copilului, având

În vedere toate circumstanțele, precum și interesul legitim al persoanelor în cauză. Litigiile în materie de custodie reprezintă chestiuni legate de dreptul familiei, care sunt introduse în instanță pe baza unei cereri și care se soluționează prin pronunțarea unei ordonanțe. În vederea stabilirii drepturilor față de un copil, un părinte trebuie să depună o cerere în instanță.

6 Dacă părinții nu pot ajunge la un acord privind chestiunea răspunderii părintești, care sunt căile alternative de rezolvare a conflictului fără prezentarea în instanță?

Părinții custodieni au libertatea de a conveni asupra exercitării custodiei comune. Cu toate acestea, modificarea regimului de custodie, inclusiv încetarea custodiei comune, pot fi stabilite doar în instanță. Pentru a ajunge la un acord, părinții se pot adresa serviciului de mediere familială. Administrația locală îi poate direcționa către furnizorul de servicii corespunzător. De exemplu, părinții pot conveni asupra procedurii de vizită pe cont propriu sau cu ajutorul unui mediator familial, însă în cazul în care acordul este încălcat, aceștia trebuie să se adreseze instanței pentru a obține un instrument de executare (și anume o ordonanță).

În contextul stabilirii procedurii de vizită a copilului, instanțele de judecată acționează în egală măsură ca organe de conciliere în cadrul procedurilor judiciare, efectuând toate demersurile pentru a ajunge la un acord între părinți în ceea ce privește drepturile de vizită a copilului. Instanțele audiază părțile cât mai curând posibil și le atrag atenția asupra posibilității de a beneficia de asistența unui consilier familial, în special pentru a adopta o poziție comună în ceea ce privește îngrijirea și responsabilitatea asupra copilului. O instanță poate suspenda procedurile referitoare la un copil, cu condiția ca suspendarea să nu ducă la o întârziere care ar putea aduce atingere interesului superior al copilului și în cazul în care părțile interesate sunt pregătite să fie consiliate în afara instanței sau dacă, în opinia instanței, litigiul ar putea fi, din alte considerente, soluționat prin acordul părților.

7 Dacă părinții se prezintă în instanță, asupra căror chestiuni legate de copil poate judecătorul să decidă?

În competența instanțelor judecătorești intră și aspecte legate de dreptul la legături personale cu copiii, modificări în ceea ce privește exercitarea custodiei, reinstituirea custodiei, obligația de a plăti pensia de întreținere și modificarea cuantumului pensiei de întreținere la cererea unui părinte.

8 Dacă instanța hotărăște că un părinte va avea custodia exclusivă a unui copil, aceasta înseamnă că el sau ea poate decide asupra tuturor chestiunilor legate de copil fără îl consulte pe celălalt părinte în prealabil?

Drepturile și obligațiile reciproce ale părinților și ale copiilor decurg pe fondul filiației copiilor, ceea ce înseamnă că părintele copilului are datoria de a oferi îngrijire acestuia. Drepturile și obligațiile reciproce ale unui părinte și ale unui copil depind de persoana care deține custodia asupra copilului, și anume dacă există un singur părinte custodian, respectivul părinte poate decide în raport cu toate chestiunile referitoare la copil fără consultarea prealabilă a celuilalt părinte în acest sens.

Un părinte poate deține custodia unică asupra unui copil încă de la nașterea copilului, de exemplu, în cazurile în care părinții și-au exprimat dorința de a ceda răspunderea părintească unuia dintre părinți în momentul depunerii declarațiilor de intenție privind recunoașterea paternității. De asemenea, unul dintre părinți poate obține custodia unică, de exemplu, în următoarele trei cazuri.

Unui părinte i se acordă custodia unică în cazul în care părintele a solicitat în instanță, în cadrul procedurii de depunere a cererilor, transferul, parțial sau integral, al dreptului de custodie asupra copilului în sarcina sa. În general, un părinte poate solicita custodia unică în cazul în care părinții care dețin custodia comună locuiesc separat cu titlu permanent sau nu mai doresc să își exercite acest drept în comun din orice alt motiv.

De asemenea, un părinte poate obține custodia unică în situația în care părinții dețin custodia comună, însă dreptul de custodie al unuia dintre părinți a fost suspendat. În cazul în care se suspendă dreptul unui părinte de a deține custodia unică asupra copilului în virtutea unei legi sau a unei hotărâri judecătorești și nu există niciun motiv pentru care considerentele care stau la baza suspendării își vor înceta existența, o instanță acordă custodia celui alt părinte dacă acest lucru este în interesul superior al copilului.

De asemenea, o instanță va acorda custodia celui alt părinte în cazul în care părintele care a deținut custodia unică a decedat sau a fost decăzut din drepturile părintești, cu excepția cazului în care aceasta contravine interesului superior al copilului.

9 Dacă instanța hotărăște că părinții vor avea custodia comună a unui copil, ce înseamnă aceasta în practică?

În cazul în care părinții dețin custodia comună, aceștia își exercită drepturile în acest sens față de copilul lor și își îndeplinesc obligația de întreținere pe propria răspundere și în unanimitate, având în vedere bunăstarea generală a copilului. Părinții care dețin custodia comună au și un drept de reprezentare în comun.

În cazul în care părinții care exercită custodia comună nu reușesc să ajungă la un acord în ceea ce privește o chestiune importantă pentru copil, la solicitarea unuia dintre părinți, instanța poate acorda putere de decizie în acest sens unui singur părinte. În cazul transferului competențelor decizionale, o instanță poate limita exercitarea acestora sau poate impune obligații suplimentare în sarcina părintelui care exercită acest drept.

10 Cărei instanțe sau autorități ar trebui să mă adresez dacă vreau să depun o cerere privind răspunderea părintească? Ce formalități trebuie respectate și ce acte trebuie să atașez la cererea mea?

Litigiile în materie de custodie sunt soluționate de instanțele regionale. În cazul unui litigiu în materie de custodie, solicitantul trebuie să depună o cerere la o instanță regională pentru judecarea cauzei în cadrul procedurii de depunere a cererilor. Cererea trebuie depusă la instanța regională care are competența la locul de reședință al copilului.

În cerere trebuie menționate denumirea instanței, datele personale ale solicitantului, persoana vizată și copiii acestora, precum și cererea expresă a solicitantului. Pe lângă acestea, în cerere trebuie precizate faptele, iar solicitantul trebuie să menționeze și să prezinte dovezile de care dispune. Cererea trebuie semnată de solicitant sau de reprezentantul solicitantului. În cazul unui reprezentant, trebuie anexată la cerere o procură sau un alt document care să certifice competența de reprezentare.

Cererea și documentele justificative trebuie prezentate instanței în scris, în limba estonă. În cazul în care o cerere, o solicitare, o plângere sau o contestație depusă în instanță de către un participant la procedură nu este în limba estonă, instanța va solicita persoanei care depune respectivele documente să pună la dispoziție traducerea corespunzătoare până la termenul stabilit de instanță.

Chestiunile care implică stabilirea drepturilor unui părinte față de un copil și a programului de vizitare, și anume chestiuni în materie de custodie, pot face, de asemenea, obiectul pronunțării ca parte a unei acțiuni, dacă aceasta este solicitată în cadrul procesului de divorț sau în coroborare cu plata pensiei de întreținere.

11 Ce procedură se aplică în aceste cazuri? Este disponibilă o procedură de urgență?

Instanțele se pronunță asupra unor chestiuni în materie de custodie în legătură cu cererea, în conformitate cu dispozițiile referitoare la acțiuni, având în vedere diferențele stabilite în ceea ce privește procedura de depunere a cererilor (a se vedea Codul de procedură civilă [1]).

În cadru unei proceduri de urgență, o instanță se poate pronunța numai asupra cererii având ca obiect pensia de întreținere în sarcina unui părinte care nu locuiește împreună cu copilul minor. Chestiunile în materie de custodie nu pot fi soluționate în cadrul unei proceduri simplificate. Cu toate acestea, chestiunile în materie de custodie reprezintă chestiuni audiate pe baza cererii și, prin urmare, diferă de o acțiune ordinară. În raport cu o chestiune care face obiectul cererii, instanța constată faptele și adună probele necesare, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Instanța nu este obligată să aibă în vedere cererile sau faptele prezentate de părțile la proces sau evaluarea faptelor de către acestea, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Cerințele

În ceea ce privește întocmirea proceselor-verbale și comunicarea documentelor sunt, de asemenea, mai puțin stricte. În ceea ce privește chestiunile în materie de custodie, instanțele pot aplica măsuri care să reglementeze exercitarea drepturilor de custodie asupra copilului sau de vizitare a acestuia și în timpul procedurilor sau pentru a asigura respectarea ulterioară a acordurilor.

Instanța poate aplica măsuri asigurătorii sau măsuri provizorii dacă există motive potrivit cărora neaplicarea măsurilor ar putea îngreuna sau ar face imposibilă executarea unei hotărâri. Într-o chestiune de dreptul familiei asupra căreia se pronunță pe baza cererii, pot fi luate măsuri provizorii de către instanțele teritoriale competente în domeniul adopției măsurilor care se impun. Printre aceste măsuri se numără, de exemplu, înapoierea copilului către celălalt părinte sau respectarea obligației legale de întreținere; printre altele, instanțele pot obliga părâtul să plătească pensia de întreținere în perioada de desfășurare a procedurii sau să furnizeze garanții pentru respectarea obligației de plată.

[1] Codul de procedură civilă (RT I 2005, 26, 197; RT I, 21.6.2014, 58). Online: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/513122013001/consolide>.

12 Pot obține asistență juridică pentru a acoperi costurile procedurii?

În cazul în care constată că o persoană fizică nu este în măsură să suporte cheltuielile de judecată din cauza situației sale financiare, instanța poate scuti persoana în cauză, integral sau parțial, de plata cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat.

13 Este posibilă atacarea unei hotărâri privind răspunderea părintească?

O hotărâre pronunțată în cadrul unei proceduri necontestate constituie o ordonanță în raport cu care se aplică dispozițiile privind ordonanțele pronunțate în cadrul unei proceduri contradictorii, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. O cale de atac poate fi formulată împotriva unei ordonanțe în materie de custodie în conformitate cu dispozițiile generale care reglementează căile de atac, în cazul în care reclamantul constată că hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție se bazează pe o încălcare a unei dispoziții legale (de exemplu, în cazul în care instanța de prim grad de jurisdicție a pus în mod incorect în aplicare o dispoziție juridică de drept material sau de drept procedural). Având în vedere motivele expuse anterior, un recurs poate fi introdus și la Curtea Supremă.

14 În anumite cazuri, poate fi necesară adresarea către o instanță sau către o altă autoritate pentru a face executorie o hotărâre privind răspunderea părintească. Care procedură se aplică în asemenea cazuri?

Chestiunile în materie de custodie sunt soluționate în cadrul procedurii necontestate. În chestiunile necontestate de dreptul familiei, instanța pronunță o ordonanță care are caracter executoriu din momentul intrării sale în vigoare, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. O ordonanță pronunțată în cadrul unei proceduri necontestate constituie titlu executoriu. În cazul în care un debitor nu respectă în mod voluntar ordonanța în materie de custodie, ordonanța va fi executată silit în cadrul unei proceduri de executare pe baza cererii depuse de reclamant. În acest scop, reclamantul trebuie să depună o cerere la un executor judecătoresc în a cărui rază teritorială se află domiciliul, sediul social sau activele debitorului. Într-o chestiune legată de dreptul de vizită, executorul judecătoresc, în cadrul procedurilor de executare, va colabora cu un reprezentant al administrației locale de la locul de reședință al copilului sau, în mod excepțional, de la locul de reședință al persoanei în culpă, care are experiență în ceea ce privește interacțiunea cu copiii. Dacă este necesar, executorul judecătoresc poate sugera administrației locale plasarea temporară a copilului într-o unitate de asistență socială. În cazul în care persoana în culpă împiedică punerea în executare, aceasta poate face obiectul plății unor penalități cu titlu cominatoriu.

15 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre în materia răspunderii părintești pronunțată de o instanță dintr-un alt stat membru să fie recunoscută și executată în acest stat membru?

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, o hotărâre pronunțată într-un stat membru este recunoscută în celelalte state membre fără a se impune o procedură specială. Regulamentul se aplică în toate statele membre ale Uniunii Europene, cu excepția Danemarcei.

O hotărâre privind exercitarea răspunderii părintești față de un copil pronunțată într-un stat membru, care este executorie în statul membru respectiv și care a fost comunicată, va fi executată într-un alt stat membru atunci când, la cererea oricărei părți interesate, aceasta a fost declarată executorie în respectivul stat. În acest scop, o cerere de încuviințare a executării hotărârii trebuie depusă în instanță.

Instanța la care trebuie depusă cererea este disponibilă [aici](#).

Partea care solicită sau contestă recunoașterea unei hotărâri judecătorești ori solicită încuviințarea executării trebuie să prezinte:

- (a) o copie a hotărârii care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale și
- (b) certificatul privind hotărârile judecătorești în materia răspunderii părintești.

Formularul este disponibil [aici](#).

O hotărâre judecătorească pronunțată în materia răspunderii părintești nu este recunoscută:

- (a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice din statul membru în care se solicită recunoașterea, luând în considerare interesul superior al copilului;
- (b) în cazul în care, cu excepția procedurilor urgente, aceasta a fost pronunțată fără a-i da copilului posibilitatea de a fi ascultat, încălcându-se astfel normele fundamentale de procedură din statul membru în care se solicită aceasta;
- (c) în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat și astfel încât aceasta să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că respectiva persoană a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc;
- (d) la solicitarea oricărei persoane care susține că hotărârea se opune exercitării răspunderii sale părintești, în cazul în care hotărârea a fost pronunțată fără ca această persoană să fi avut posibilitatea de a fi ascultat;
- (e) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii părintești în statul membru în care se solicită recunoașterea;
- (f) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii părintești într-un alt stat membru sau în statul terț în care copilul își are reședința obișnuită, din moment ce hotărârea ulterioară îndeplinește condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru solicitat sau
- (g) în cazul în care nu a fost respectată procedura prevăzută la articolul 56 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului.

16 Ce instanță din acest stat membru trebuie să sesizez pentru a mă opune recunoașterii unei hotărâri în materia răspunderii părintești pronunțate de o instanță dintr-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în acest caz?

Instanța la care trebuie depusă cererea este disponibilă [aici](#).

Partea care solicită sau contestă recunoașterea unei hotărâri judecătorești ori solicită încuviințarea executării trebuie să prezinte:

- (a) o copie a hotărârii care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale și
- (b) certificatul privind hotărârile judecătorești în materia răspunderii părintești prevăzut la articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului.

Formularul este disponibil [aici](#).

17 Ce legislație se aplică în acțiunile privind răspunderea părintești în cazul în care copilul sau părțile nu locuiesc în acest stat membru sau au cetățenii diferite?

În conformitate cu Legea privind dreptul internațional privat eston [1], relațiile dintre copil și părinți sunt reglementate de legea țării de reședință a copilului.

În plus, Convenția de la Haga din 1996 asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor se aplică între statele semnatare ale Convenției.

De asemenea, stabilirea legii aplicabile poate face obiectul unor acorduri în materie de asistență juridică. Republica Estonia a încheiat acorduri în materie de asistență juridică cu următoarele țări:

Acordul privind asistența juridică și relațiile juridice între Republica Estonia, Republica Lituania și Republica Letonia (1993);

Acordul privind asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă, familială și penală între Republica Estonia și Federația Rusă (1993);

Acordul privind asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală între Republica Estonia și Ucraina (1995);

Acordul privind asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă, penală și de dreptul muncii între Republica Estonia și Republica Polonia (1999).

Având în vedere că toate părțile la acordurile privind asistența juridică încheiate cu Lituania, Letonia și Polonia sunt, de asemenea, părți la Convenția de la Haga din 1996, părțile au hotărât în sensul aplicării dispozițiilor Convenției în vederea stabilirii legii aplicabile.

[1] Legea privind dreptul internațional privat (RT I 2002, 35, 217). Online: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/513112013009/consolide>.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 04/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.